i N. Reisera 1977 — 79. U početku radi monokromna djela, kolažira dijelove predmeta, nanosi pijesak na podlogu i ističe teksturu slike. Poslije toga nastaju »bijele slike« u kojima se približio minimalizmu. Ubrzo napušta takav način rada, oslanjajući se na nešto starija iskustva poslijeratnog slikarstva u kojemu su podjednako zastupljeni figura i tragovi apstrakcije (*Portret crvenog govornika*, 1981; *Portret starca*, 1982). Njegovi su crteži ekspresivni, obilježeni snažnom gestom i agresivnom bojom. U najnoviji ciklus slika uvodi mračni naboj i ljudski lik preobražen u masku (*Ratna Mona Lisa*, 1994; *Zvjerka ludila*, 1994). Bavio se dizajnom (TV-spot *Croatia 90, 91*, 92), oprema knjige i kataloge, objavljuje mape grafika (*Kobra*, Zagreb 1981; *Onaon*, Zagreb 1984; *Život i smrt lovca Luke*, Zagreb 1988). — Samostalno je izlagao u Zagrebu (1979, 1981, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1994), Hvaru (1980, 1984), Dubrovniku (1985), Sarajevu (1986).

LIT.: V Bužančić, Dalibor Jelavić (katalog), Zagreb 1979. – I. Šimat Banov, Dalibor Jelavić, u katalogu: Kritičari odabiru, Zagreb 1982. – Ž. Sabol, Dalibor Jelavić, Zagreb 1988. – Z. Rus, Postojanost figurativnog 1950–1987 (katalog), Zagreb 1987. – Isti, Trag svjetlosti (katalog), Zagreb 1994. – Z. Mak.

JELENGRAD, srednjovj. grad u Moslavačkoj gori; spominje se u izvorima kao *Szarvaskö* (madž. *szarvas:* jelen). Tomo Bakač ostavlja ga 1521. Erdődyjima; 1545—1606. u turskim je rukama. Danas se uvrh šumovita brda dižu velike ruševine grada.

JELENIĆ, Julijan, povjesničar (Riječani kraj Modriče, 29. VIII. 1877 — Zagreb, 5. VIII. 1931). Studij bogoslovije završio u Budimpešti, gdje je i doktorirao. Profesor bogoslovije u Livnu i Sarajevu, a od 1919. profesor crkvene povijesti na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Član JAZU. Pisao o povijesti kat. crkve, osobito franjevačkoga reda u Bosni. U svojoj knjizi *Kultura i bosanski franjevci* (I—II, Sarajevo 1912, 1915) piše o arhitekturi, kiparstvu, slikarstvu i umj. obrtu u Bosni.

BIBL.: Kraljevsko Visoko i samostan sv. Nikole, Sarajevo 1906; De patarenis Bosnae, Sarajevo 1908; Povijest Kristove crkve, Zagreb 1921; Bio-bibliografija franjevaca Bosne Srebreničke, I, Zagreb 1925.

D. Hć.

JELIČÍĆ-RADONIĆ, Jasna, arheolog i konzervator (Zagreb 9. IX. 1952). Diplomirala na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1976, gdje je i doktorirala 1992. disertacijom »Ranokršćanski kompleks u Gatima u kontekstu bizantske arhitekture«. Od 1976. radi u Regionalnome zavodu za zaštitu spomenika kulture u Splitu. Proučava ant. i ranokršć. umjetnost. Vodila je konzervatorske radove i arheol. istraživanja na nizu ranokršć. nalazišta (Ubli na Lastovu, Stari grad na Hvaru, Supetar i Lovrečina na Braču, Gata kraj Omiša). Uredila je knjigu Gata, crkva Justinijanova doba (Split 1994). BIBL.: Narteks u ranokršć. arhitekturi na području Jadrana. Prilozi — Dalmacija 1983; Ranokršćanski figuralni mozaik u Starom Gradu na Hvaru, ibid., 1984; Ikonografija lunete iz Gata, ibid., 1985; Diakonikon ranokršćanske crkve u Lovrečini na Braču, ibid., 1986; Pluteji ranokršćanske crkve u Gatima kod Omiša, ibid., 1990; Ranokršćanski oltar u Gatima, ibid., 1991; Ranokršćanske freske u Lovrečini na Braču, ibid., 1992; (Prijateljev zbornik, 1); Ta katechoumena crkve Sv. Trojice (Sv. Donat) u Zadru, Diadora, 1992, 14; Ranokršćanske dvojne crkve u starom Gradu na Hvaru, Split 1994.

JELIĆ, Luka, arheolog i povjesničar (Vranjic kraj Splita, 2. XII. 1863 — Kaštel-Stari, 2. II. 1922). Studirao kanonsko pravo i starokršć. arheologiju u Rimu. Iskapa na Manastirinama (s Bulićem). Surađuje u istraživanjima društva »Bihać«. Nakon prelaska u Zadar, gdje je bio profesor teologije i crkvene povijesti, istražuje u S Dalmaciji (Nin, Biograd, Bilice). U bogatoj Jelićevoj ostavštini (Arheološki muzej u Splitu) nalaze se dragocjene bilješke o spomenicima Dalmacije.

BIBL.: Das Coemeterium von Manastirine zu Salona, Römische Quartalschrift, 1891; Raccolta dei documenti relativi ai monumenti antichi di Spalato e Salona, Split 1894; Dvorska kapela Sv. Križa u Ninu, Zagreb 1895; Interessanti scoperte nel fonte battesimale del Batistero di Spalato, Bulletino ASD, 1895; Najstariji kartografski spomenik o rimskoj pokrajini Dalmaciji, GZMBiH, 1898; Die Halbinsel Bosoljina, Jahrbuch für Altertumskunde, 1913, 9.

LIT.: Don Luka Jelić, VjAHD, 1922.

N. Ci.

JELIĆ, Vladimir, slikar (Dubravica, 25. XI. 1908 — Zagreb, 5. III. 1995.). Studirao na Ealing Art Academy u Londonu 1932 — 34. Usavršavao se u Parizu. Već u ranim djelima (oko 1940) pokazuje smisao za profinjeni tonski sklad u duhu franc. postimpresionizma (Hvar, Mrtva priroda s cvijećem). Postupno se sve više priklanja plošnoj koncepciji slike, tražeći svoj vlastiti izraz. Njegova su novija djela obilježena ekspresivnim crtežom i uravnoteženim odnosima spektralnih boja. Slika figuralne kompozicije, portrete, pejzaže i mrtve prirode; oko 1975. približava se lirskoj apstrakciji (Plava kompozicija, Crvena vertikala). Samostalno je izlagao u Zagrebu 1940, 1952. i 1975. Bavi se skulpturom i grafičkim oblikovanjem.

R. JEAN-IVANOVIĆ, Na koloturu. Zagreb, Gliptoteka HAZU

JELINEK, Slavko, arhitekt (Spodnja Polskava, Slovenija, 31. VIII. 1925). Diplomirao na Tehničkome fakultetu u Zagrebu 1951. Vodi projektni biro »AGI-46« Zagreb – Karlovac (1960 – 85). Projektira stambene, športske, školske i druge javne zgrade od kojih se ističu stambeni blok u Trpimirovoj ul. (1956), stambeni tornjevi u Zapruđu (1968), stambeno-poslovni tornjevi u Veslačkoj ul. (1972, s I. Linardićem), Ozaljskoj (1969) i na uglu Maksimirske i Harambašićeve ul. s aneksom Zagrebačke banke (1978) sve u Zagrebu, te stambeni nizovi u Karlovcu (1980); hotel »Sport« (sada »Panorama« 1968) u Zagrebu, robna kuća »Standard-konfekcija« u Subotici (s D. Lipovščak 1970), poslovni toranj »Zagrepčanka« (s B. Vinkovićem 1976) u Zagrebu, športska dvorana na Trsatu (sa S. Krajačem 1974) i osnovne škole Mahično i Rečica (1964). Oblikovni izraz njegove arhitekture temelji se na vještu svladavanju tehnologije građenja i na isticanju konstrukcije. Bavi se unutrašnjim uređenjem poslovnica banaka (»Zlatarovo zlato«, »Pčelica«, ugao Maksimirske i Harambašićeve ul., sjedište Ljubljanske banke – u Zagrebu); turističkih agencija (sjedište »Generalturista« u Praškoj ul. i na Strossmayerovu trgu u Zagrebu) i robnih kuća (»Standard-konfekcija« u Subotici). Objavljuje stručne studije i

S. JELINEK i B. VINKOVIĆ, poslovni toranj Zagrepčanka u Zagrebu

